

Ročník III.

V Kyjově 1. července 1922.

Číslo 7.

VĚSTNÍK

SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH Z ČLENŮ ŽUPNÍHO
PŘEDSEDNICTVA.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ. ROČNÍ PŘEDPLATNÉ 8 Kč.
ČÍSLO 1 Kč.

SKLAD KNIH

Sokolské župy Komenského v Kyjově

má na skladě a expeduje jednotám

členské a dorostenecké odznaky, spisy sokolské technické
a ideové, vzdělávací, zábavné hudebniny a sokolské
tiskopisy kdekoli vydané.

Jednoty podporujte svůj župní sokolský svépomocný podnik
ve prospěch chudých jednot župy a sokolských menšin.

Slet Sokolské župy Komenského v Uh. Hradišti.

18. června Slet dorostu:

25. června Sokolský den.

5. července Slovácký den.

Sklad knih Sokolské župy Komenského v Kyjově
dodá jednotám následující novinky :

Nakladatelství Č. O. S. :

Karel Vaníček: „NA SLOVENSKO“, Kč 5.—

Památník VII. sletu 3. díl: „DOROSTU“. Kč 25.—

Sbírka sokolských cvičení:

„Cvičení s pálkou pro dorostence“ Kč 5.— „Cvičení se švihadly“ pro dorostenky“, Kč 7.— „Hudba ke cvičením prostným čsl. Sokolstva v Lublaní“, Kč 6.—.

Knihovna „VZLETU“:

Jiří V. Klíma: Stručný nástin základních pouček vychovatelských pro činovníky sokolské“, Kč 2.—

Dr. Kamil Cziviš: „Úvod do občanské nauky čsl.“, Kč 5.—.

Knihovna „OBROZENÍ“

Božena Němcová „Pohorská vesnice“, Kč 5:50.

“ “ “ “ „Pohádky I. díl“ Kč 8 —

Jednoty doplňte těmito pěknými a lacinými spisy
své sokolské knihovny.

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO.

A. Kieswetter.

Jubilejní slavnosti Sokola Uh. Hradišského.

V minulém čísle Věstníku podali jsme našim čtenářům stručný výtah z dějin jednoty Uh. Hradišské. Dějiny samy jsou ovšem za 50 let obšírné a vyjdou v nejbližších dnech v Památníku Sokola Uh. Hradišského, jenž bude všem jednotám zaslán. Doufame, že všechny členy naší župy budou pohnuté děje jednoty, jedné z nejstarších na Moravě zajímat a že Památník každá jednota v župě sdružená zařadí do svého archivu. Zmiňeny památník bude mimo dějiny obsahovat i jiné literární příspěvky a bude typograficky pékně upravena.

Jubilejní slavnosti Uh. Hradišské budou velmi rozsáhlé, v daleko větších rozměrech, než původně jednota zamýšlela. Hlavním popudem k rozvíjení pořadu je obrovský zájem ciziny i domácích. Samoztejmo jest, že slavnost taková vyžaduje značného napjatl finančního i pořadatelského a jednota Uh. Hradišská vzala na se úkol těžký a zodpovědný. Doufáme však, že všechny jednoty v župě Komenského pořadatelku ve všech hlavních třech slavnostních dnech hojnou účasti podpoří a že budou i v kruzích mimosokolských pro návštěvu Uh. Hradiště agitovat.

Pořad slavností zahájen bude již 10. června 1922, kdy sejde se členstvo jednoty hradíšské k slavnostní valné hromadě, na které s úctou vzpomene svých zakladatelů a bývalých členů žijících i zvěčnělých. V předvečer dne sokolské mládeže, v 8. hod. večer sehraje ochoznický spolek hradíšský v městské redutě divadelní představení: „MARYŠA“, před ilm bude proslov a živý obraz: „Hold Slovácka Sokolstvu.“ Den sokolské mládeže, 18. června 1922 shromaždí ve zdech slovácké metropole naši naději — naši sokolskou mládež, tentokrát z celé župy Komenského. Den bude zahájen v 6 hodin ráno fanfárami z „Libuše“ trubačského sboru jednoty Uh. Hradišské, který pak za hlaholu veselých pochodů projde ulicemi města zburcovat ospalce k odpolední zkoušce. Žactvo a dorost hradíšský má v ten den také památnou událost, rozvinutí dorostenského praporu. V 10. hod. dopol. otevření sokolské výstavky, která zajisté bude zajímat věřejnost sokolskou, neboť jednota hradíšská má ve svém archivu některé pěkné upomínky z prvních let svého trvání. Současně bude výstava Uměleckého

sdružení uh. hradífského, jenž bude vystavovat originály děl uměleckých. Ve 2 hod. odpoledne koná se průvod sokolské mládeže městem na cvičiště, tam bude ve tři hod. veřejné cvičení žactva a dorostu župy Komenského. Pořad cvičení bude obsáhlý. Cvičiště nalézá se na vojenském cvičišti nedaleko města (170 m dlouhé a 101 m široké, ohrazeno a postaveny jsou na něm tribuny. Doufejme, že se každý den slavnostní naplní. Po cvičení konají se v přilehlém městském sadě na „Střelnici“ péči zábavního odboru **dětské radovánky** — nachystány jsou pro tu naší drobotinu různá překvapení a veselosti.

24. VI. v předvečer Župního sletu pořádán bude koncert pěvecko-hudebním spolkem „Svatopluk“ s vybraným programem. 25. června, den sletu sokolské župy Komenského, zahájen bude opět fanfárami trubačského sboru hradífského, v 7 hodin ráno zkoušky na cvičišti. Ve 12 hod. v poledne společný oběd v sáje Sokolovny. Sejdou se tu i činovníci župní, starostové jednot, bývali členové hradífské jednoty a jiní, aby krátkým přípitkem pozdravili jubilující jednotu. Ve 2 hodiny průvod členstva župy i hostů z Rybáren na cvičiště. Cvičení zahájeno bude přesně ve 3 hod. odpoledne. Vystoupí členstvo župy Komenského a přihlášených hostů, pořad cvičení uvádí br. náčelník nebo jiném mistře věstníku. Po cvičení koná se v parku na „Střelnici“ velká národní slavnost. Kvetoucí sad upraven bude pro pohodlí obecenstva, postaveny budou péčí sester prodejny, pivnice, vinné budy, pro obveselení zábavné atrakce: dva aeroplany, tobogan, kino a pod. vše. V 10 hodin vypálen bude obrovský ohňostroj. 4. července v 8 hodin pořádána bude v městském re-dutním sále **tělocvičná župa i akademie**. Vyvrcholením slavnostních dnů bude nesporné Slovácký den dne 5. července 1922. Ve Slováckém dni chce Uh. Hradífská jednota ukázati radostí Slovákovy od kolébky až po hrob, jak projevují se písničemi, tanci i starými zvyky, které už všude jinde vymizely. Předveden bude úvod, fašaňk, vinobraní, robota, body, odvody, slovácká svatba, právo atd., atd. Hlavně ale chce ukázati Hradíště slovácké kroje, všechnu tu bohatost, nádheru a rozmanitost, kterou je možno původní a nefalšovanou spatřiti pouze zde. Okolnost, že v popředí slavnosti stojí mistr Joža Úprka a známý etnograf František Kretz, ručí za zdar slavnosti. Cizina ocenila dostatečně naše Slovácko, tento národopisný skvost naší republiky. Je to vidno z došlých přihlášek z Anglie, Francie, Švýcarska, Německa a Holandska. Metropole Slovácka — Uh. Hradíště — bude hostit ve dny slavnostní mnoho vzácných hostů, ale o všechny bude náležitě postaráno a pečováno.

Na Vás, drazi bratři a sestry, záleží, abyste i Vy hojnou účastí a plnou přípravou k cvičením přispěli k zdárnému výsledku jak dne mládeže, tak i župního sletu. Vyplňte zasláné přihlášky

přesně a v čas, neztěžujte práci činovníkům župním i slavnostnímu výboru hradišťskému. Přijďte všichni v plném počtu rádovat se spolu s jednotou Uh. Hradišskou nad dílem vykonaným, přijde ji povzbudit k další plodné práci na roli sokolské! Budete srdečně a bratrsky vítáni. Vaším případným přáním bude ochotně vyhověno. Na shledanou ve dnech 18. a 25. června a 5. července 1922 ve zdech královského města Uh. Hradiště! Na zdraví!

František Kretz.

Na moravské Slovácko!

Rozkošný, čarodýný kraj! Jdete v neděli anebo o svátcích do kterékoliv slovácké dědiny, rozraduje se srdce každého nad kouzelným zpestřeným obrazem, jaký se na návsi před námi rozčaruje v nekonečných obměnách. V prostředu doškami pokrytých chalup, před nimiž velké kvety slunečnic se sklání, vychází na náves stále nové krojové skupiny, v nichž bílá a červená barva v jasu slunečním nás zrovna oslnuje. A rozvíjí-li se o hodech zde bujarý život, kdy vše se točí, pěje a výska, radujeme se zároveň z pestré, rozvinuté krojové směsice pohybující se kolem máje v husté tlačenici jako na mraveništi. Jsme nasyceni barevnými dojmy a uneseni pestrými národopisnými obrazy. Prožíváme kus poesie uprostřed běžného denního, společného života, kus báchorky, uprostřed skutečného světa, mezi lidem, krajem a krojem, který jinde davnou je odložen a staré zvyky zapomenuty, zavatý nivelačující modernou. Na moravském Slovácku jsme jako na národopisném ostrově kolem do kola uzavřeném spanstělosti, kde setrvává s plně suverenní mocí stará tradice, kde žije, ba stále v nově čarodýnné květy se rozvíjí lidové umění, ve kterém si slyšíme zřetelnou ozvěnu starodávné umělecké zručnosti, obrazotvornosti a vkusu.

Na Slovácku je svéráz, tedy souhrn uměleckých tvarů a umělecké činnosti, jež svérázně se odlišuje od jiných a tvoří pro národní kmen rázovitě příznačný soubor, tedy složku, která se dá přičleniti do skupiny národního umění. Lid na Slovácku, nikým pobizen, nikým veden, nybrž jen vnitrným vnuknutím a vrozenou silou tvořivou puzen, jde po cestě umělecké touže směrnici jako jeho předkové, kteří umění tvarové, barevné i technicky vyvrcholili. Dnešek nejde výše, ale vzpiná se po nejvyšších vrcholech, na které dospěli předkové ve své umělecké tvorbě a citění. V lidu nevyschla živá tvůrčí síla, z jejíž mizy po dnes raší nové kvety. Žádná móda, žádná elementární síla časová nezničila umění sel-

ského lidu na Slovácku, lid statečně odolal všem mocným přibojům a hrđinně uhájil dědictví svých předků.

Tato láska k minulosti, k umění domácímu je na Slovácku jedině pozoruhodným zjevem. Zde lid nedal se svěsti na bludnou cestu, kam moderna svedla jiné kmény, rovněž rázovité umělecky tvoříci, zde lid nedal se vyrušiti z klidu a nevystřídal kroj a těsně k němu přiléhajici umění za bezbarvou módu. A ta budoucnost je nedohledná, kdy podaří se prudkým úhozům směrů moderních rozbiti mohutné těleso slovácké umělecké rázovitosti, které lid lze s prudkostí horoucí, oddané lásky, umění znásobuje, stupňuje a oživuje. Lidové umění, které zde dosud kvete a nejnádherněji ve vyšívání prozařuje, pokračuje cestou přirozenou, puzeno vnitřním čtením a beznařičně se na národním kroji uplatňuje, jsouc jeho překrasnou ozdobou. Lidové umění je počistatnou částkou národního bytí, je oduševnělé, ladné, rázovitého rytmu, neboť na ném spolupůsobí srdce, rozum, individualita a tradice. Výsledníci všech této činitelů je svéráz. Každý kmen, pokud umělecky tvořil, měl svůj zvláštní ráz. Umění je jako literatura projevem lidského vzdělání a jako vzdělání nebylo vždy a všude na stejně úrovni, tak byly i rozdíly v pochopení, užívání a vyjadřování umění, kteréž je nejcistší mluvou duše. Lid nechtěl se podrobiti modě. Musel by se vzdát svého vlastního umění, musel by se odciziti předkům a toto přesunuti na přeletavou modu naši Slováci zavrhli. Viděli sice kolem krojové metamorfosy rychlý spád k poměštění, pozorovali, že móda je svěžím květem, který uvádá rychleji než květy, kdežto národní kroj bez poruchy vítězně raší, není plochým, fádným, unavujícím, jako daleká, pustá rovina.

A tam, kde lidé myslí, vynalézají a tvoří, putujme, abychom načerpali síly a nadšení k tvoření v duchu národním, abychom poznali, jak lid chránil své umělecké prvky od cizích příměsků, jsa si vědom své umělecké samostatnosti, převahy a originality, jsa přesvědčen, že v jeho pracích proudí vlastní krev, že jeho práce jsou květem jeho života, a proto mluví k srdci. Zde se stále tvoří, pracuje umělecky, ale nikoliv po živnostensku a pro obchod, nýbrž výhradně pro potřeby krojové, ku ozdobě a tato výzdoba vyšívání je vzácnější než šperk, který rovněž je ku ozdobě nikoliv k užitku. Lidové práce nikdo nezaplatí. Vyšivačky pracují pro sebe a snaží se provést vše co nejpozorněji a nejdokonaleji, dělají vše pro sebe, nechlubí se cizím perlem. Nepfvolávají již tyto fidké a vzácné okolnosti nás na Slovácko, kde umění lidu tvrdošjně se trvává nepohnutě jako maják uprostřed vlnobití moderních proudů? Nevábi tento kraj, kde lid tvoří uměleckou kolonii, umělecký svět, jehož dálavy a obzory leží stranou ostatních společenských pokroků? Je asi málo takových mist, ostrovů, kde jako za větrem,

v zátiší uchovávají se staré útvary, umění, zvyky, obyčeje, písň, tance a nepovzbuzují nás tyto okolnosti ku přemýšlení, že je nutno, aby tyto rázovité oblasti neustálého tvorjení a přetvořování byly chráněny před proudy cizoty, aby to, co zde ještě jako resonance minulosti pevně stojí, žije a stále se obrozeno, bylo zachováno?

A nyní letem po moravském Slovácku:

Jihovýchodní cíp Moravy obydlen je Slováky, odtud i název kraje Slovácko. Moravské Slovácko tvoří se sousedním Slovenskem kménový celek, jak možno přesně souditi po stránce historické i jazykové. Slovácko leží v rovině, která končí počrničními vrchy sousedního Slovenska. Krajina neposkytuje zvláštních pozoruhodností, poutá však zajímavým rázem sadů, alejí, vinohradů a lesů, doprovázejících tok řeky Moravy. Krajina prostá, kterou oživuje plný, bodrý, nadaný lid, jaký po stránce individuální nikde nenalezneme. Ba zde zvláště v zátiší hor a lesních úvalů, v krajích ruciu světa vzdálených, nalezneme ještě prastaré kroje a zvyky z doby primativní. A vedle zvyků a obyčejů, rozmanitosti kroje a vyšívání, můžeme zde sledovati i řeč, její tvary, obraty a skladbu, staré písni v antických toninách a výborným textem původním, rázovité tance a různé zachovalé domácí umělecké práce, malovaná vajíčka velikonoční, malované psané kancionály, malované domy a jizby, nábytek a j.

Podivuhodným způsobem, ba jako zázrakem zachoval se v tomto kraji až po dnes kroj, někde ještě téměř v původní kráse, ale všude zachoval svůj ráz, barevnou pestrost a hlavně umělecké původní vyšívání. A kolik je zde variantů jak v krojích, tak i ve vzorcích vyšívání. Na vyšívání můžeme právě pozorovat tvorivou, obrazotvornou silu lidu, kterak na podkladě starých tradic vyčaruje nové tvary s pečlivou uměleckou technikou. Je to vzácný obraz, když položíme do řady na př. pásky vyšívány z rukávců seřazené retrospektivně. Tu nejlépe poznáváme, jak umění nabývalo dokonalosti, jak se tvary přizpůsobovaly novým barvám, jak se i technika k vyjadřování větších tvarů měnila, ale vše zůstávalo přece v duchu původním. Největším změnám podlehla barevnost, původní bílá a černá ustoupily novým barevným stupnicím, zavedených továrními výrobky, kterým lid ve své vrozené touze po zpestření vyšívání neodolal a podlehl. Vyšívaci umění naučili se doma, dcera od matky, matka od stařenky. Škola nezábývala se pěstování lidového vyšívání. Jest tedy vyšívání na Slovácku uměním vyrostlým z domácího kořene na základě přenesených dědičných tradic. Každý krojový variant má své tvary, někde i své zvláštní techniky a barvy.

Kroj má ve svých součástkách rozmanité složení, ale vesměs z jednoty slohové odvozené, proto všude patrná je pevná souvislost.

Různost je nepatrná, založená právě na typu variantu, jichž je na moravském Slovácku kolem třiceti. Tato různost jeví se hlavně ve formáclí na šorcích a fértoších, na ozdobách korduli a nohavic, na vázání šatků na hlavě, na haleně a kožuchu, na zástérách, obojcích (límci) a šátkách. Tyto rozdíly pozorujeme při blížším seznajmování se s varianty krojovými. Ve všední dny málo z kroje uvidíme, pouze některé obnošené součástky. Chceme-li rozradovati se nad krásou, pestrosti a rozmanitosti krojovou, navštívime Slovácko v léte v neděli nebo ve svátek. Zvláště o velikonoci, o Božím Těle zaskvěje se lid v plné nádhře ba přepychu národního kroje, zvláště ženské pohlaví, které nosí na místě obyčejných šorců bílé fjertochy hustě vrapované, hedvábne a atlasové zástery, brokátové kordule a bělostné, naškrobené rukávce s novým nádherným vyšíváním. Na hlavě uváže se umělecky turecky šátek červený.

Fjertochy jsou na Hradištsku bílé, na Velecku bílé i žluté; na Kyjovsku se nosí červené krátké kanafasky, nebo o slavnostech zejene a černé sukné s modrým pruhem dole a pláténý černo-modrý (dnes i v jiné barvě) vkusně květinovým ornamentem vyšivaný fjetušek s krajkou. Korduika je dle kroje přizpůsobena, je buď soukenná, hedvábna, ornátová (brokatová), někde při chladném počasi nosí se flanelový kabátek. Kordulky mají různý střih. Také rukávce mají celou řadu variací dle kroje, někde mají na místě vyšívaných obojků límce (na Kyjovsku, Břeclavsku a Velecku). Čepce nosí nyní pouze na Kyjovsku a Moravansku pod šátkem. Svobodné ženské nosí vlasy spletené v cop, vdané mají vlasy různé zavity, nejnápadněji v Kunovicích (rozky), v Nivnici, Korytné a j. Na Břeclavsku nosí děvčata na hlavě „rozky“ se zajímavým pentiem. Pentieni zvláštěho druhu je o svátcích velmi pozoruhodné. Někde začínají nosit vénečky. Souhrn variací krojových uvidíme jediné o pouli velehradské a o slavnostech občasné ve slováckých městech pořádaných, kde se i různě staré zvyky lidové předvádějí. Na těchto slavnostech mámé příležitost shlednouti, pozorovati, a studovati vše, co tuto stručně bylo pověděno.

Dovolují si na konec upozorniti, že letos u příležitosti jubilejních slavností „Sokola“ bude dne 5 července, kdy je na Moravě svátek cyrilometodskejší, pořádána v Uh. Hradišti velkopála slavnost, na kterou se dostaví lid z celého Slovácka v krojích. Budou zde zastoupeny všecky varianty krojové, všecko původní. Na tisice lidu sejde se sem, aby nám zde provedlo celou řadu starých zvyků a obyčeju (fašank, hody, svatba, tanec a zpěvy), které zahájeny budou starodávnym zvykem na světě ojedinělým, honěnlm krále. Na této slavnosti, vybudované a aranžované na širokých základech súčastni se nejen hosté domáci, ale i četní zá-

stupci ciziny, aby poznali půvaby Slovácka a aby do tohoto kraje soustředil se stálý proud návštěv cizinců a turistů.

Na shledanou 5. července 1922 v Uh. Hradišti!

Pokyny ku sletu dorostenek a žaček sokolské župy Komenského v r. 1922.

Den sokolské mládeže jest dne 18. června t.r. v Uh. Hradišti.

Jako župní vystoupení cvičí dorostenky s rákosovými švihadilly, jež jsou řidce ozdobeny břečtanem, který nutno mít drátkem připevniti. Zkoušky začnou o 8. hod. ranní a musí se jich každá cvičenka súčasnit. Před touto hodinou musejí byti na seřadisti, z něhož se bez svolení vedoucí nesmí ani na okamžik vzdáliti. Při zkouškách bude zkoušen nástup, jemuž věnujte pozornost co největší. Cvičte zatičení v širších útvarech, ubejte na základu a sražené řady. Při nástupu zavěsi každá švihadlo přes levé rameno a uchopí pravou rukou v připájení oba jeho konce. Konečný nástup bude po značkách v upažení. Uchopí teď rychle každá levý konec švihadla hned v připájení, upaží a jde po značkách vzpřímlena — hlava vzhůru — a současně upravuje se rozstup do hloubky. Po zastavení na patřičné značce jest vydrž upažení tak dlouho, dokud nebude povol „připážit teď“. Slůvko „teď“ bude doprovázeno mávnutím praporce **shora dolů**; proto každá ihned po zastavení dávej pozor na vedoucí na růstku a nemůžes chybít. Hned po připájení zaujmě každá pohov, švihadlo jest v připájení skloněno k zemi, o niž se opírá. Na první dobu fanfary přejdete hbitě v „pozor“, švihadlo tvoří oblouk nad hlavou a ruce v bok, což jest základní postavení ke každému oddílu. Po každém oddílu jest pohov a na první dobu fanfary jest „pozor“ ruce v bok. Každý oddíl cvičíme čtyřikrát. Po čtvrtém oddílu zůstanete v pozoru a jakmile hudba dohráje, přejdáte švihadlo zase na levé rameno, což bude doprovázeno mávnutím praporce. Na povol „sraz do středu teď“ (mávnutí praporcem) srazíte se zase do toho útvaru, z něhož jste se rozestupovaly.

Všechny 4 sestavy byly na poslední nácvičné schůzi důkladně procvičeny, vzhod tomu však vyskytuje se nesrovnalosti buď nepřítomnosti nebo nepozornosti zadpovědné vedoucí zavinené. Následujících poznámek, jež uvádíme, dobře si všimněte a také spravně nácvičte.

Druhý oddíl, 2 takt: čtyřmi drobnými skoky a krokem příslunným přejdete o jednu značku vpřed.

3 takt: a) švihadlo po celém obratu v levo tvoří smyčku napřed bočně; švihadlo nevystrkujte z řad.

b) oblouk po levé straně dolů do vzpažení zevnitř.

Třetí oddíl: 2 takt a) „kruhem na pravo dolů vzpažit zevnitř, přeskok snožmo s půlobratem v levo“. Dělejte ten kruh skutečně na pravo, ne napřed. Ruce při skoku se klíží.

4 takt c) „oblouk napřed, ruce v bok atd.“ Švih švihadlem musí být skutečně napřed, ne stranou.

Čtvrtý oddíl: každý má 3 doby ($\frac{1}{4}$ takt). Nečítáme 1—8, jak ještě psáno, nýbrž 1, 2, 3, 8×. V prvním taktu a druhém trvá pohyb 2 doby, 3 výdrž. Třetí takt: na prvu dobu krok, 2, 3 výdrž. Ve čtvrtém taktu $1\frac{1}{2}$ obratu trvá 3 doby; v následujících taktech na prvu dobu pohyb, 2, 3 výdrž. Při přednožování v taktu 1. a 2. nekrčíme nohy a nepřednožujeme dovnitř. V taktu 6. po přeskoku přijdu paže zase do vzpažení. Přeskoky ve 4. oddílu jsou tedy 2krát do vzpažení, po třetí do upažení.

Sestry vedoucí přečtěte si důkladně a pozorně všechny sestavy a kde jest psáno vpažit zevnitř, upažit, neb vzpažit, skutečně tak cvičte. Sestavy nejsou těžké, ani namáhavé, musejí být tedy tím spíše přesně zacvičeny. Vedoucí jednot a poboček činí zodpovědný za správný nácvík a žádám, by jen takové cvičenky na slet připustila, které cvičení skutečně umějí. Při zkouškách, jež nám částečně nahražují rozřadovací závody, budou všechny, jež cvičení nebudou správně uměti, z účasti na odpoledním cvičení vyloučeny. Mějte to tedy na paměti, cvičte plně a přesně, pokud Vám čas ještě zbývá.

Dorostenky cvičí pouze v předepsaném úboru, chirpově modré říze, přepásané stříbrošedou šňůrou a zdobené meandrem ze stříbrošedých buritašek. Růža sahá při kleku snožmo 8 cm nad kolena, kalhoty v téže barvě 10 cm nad kolena. Na nohou mají černé šité trepky převázané křížem do výše kotníku černou tkanicí. Cvičí bez punčoch. Modrá stužka přes čelo vzadu svázaná zdobi hlavu. Úbor tento jest však pouze pro cvičení a nesmí v něm být žádná jinde viděna než-li v šatnách, na seřadišti a na cvičišti. Jakéhokoliv pobíhání po cvičišti, v ochozu neb podobně jest přísně zakázáno a bude každá, jež se proti zákazu proviní z účasti na cvičení vyloučena.

Do průvodu pro letošní rok povolena modrá skládaná sukénka bílá dorostenká halenka buď vyšíváná anebo s modrým límcem, černé punčochy, vysoké šněrovací boty a bílá stuha do vlasů.

Žákyně cvičí s dvěma kroužky ozdobenými červenobílými proužky z papíru. Cvičí také v předepsaném úboru; režné šatečky,

bosé s červenou stuhou ve vlasech. Do průvodu v tomtéž úboru, jen punčochy a černé boty k tomu.

V šatnách, na seřadišti a při nástupu musí být naprostý klid. Ze šaten smí se vycházet až na povel k nástupu. V šatnách uložte si vše pořádně na své místo, ať není pak shonu a hledání.

Řazení k průvodu začne o půl 2. hodině, veřejné cvičení o 3 hod. odpoledne. Budte tedy všechny v určenou hodinu na svém místě připraveny.

Sestry náčelnice, dbejte všech pokynů, jež jsem zde uvedla, seznamte s nimi důkladně své světlenky, opravujte a zlepšujte jejich výkony, aby nás slet byl důstojným vystoupením a naše společná práce nebyla na zmar. Na zdar!

H. Sátorová, župní náčelnice.

Pokyny

pro den sok. mládeže pořádaný sok. župou Komenského
dne 18. června a župní slet dne 25. června v Uh. Hradišti.

Všeobecná část.

Po druhé voláme Tebe mládeži naše na svátek práci Tvé a pili zasvěcený. Chceme veřejnosti předvésti ukázky všeestranného výcviku Tvého a chceme zároveň dokumentovati, že výchova Tvoje běže se správnou cestou, že netřeba se nám ohlížet na pravo, nì na levo. Bude to přehlídka „naší naděje — naděje vlasti“, voláme proto mládež ze všech jednot i poboček k účasti při tomto úkonu. — Jsme si plně vědomi těžkosti z výpravou, zvláště z míst vzdálenějších — spojených, však jsme přesvědčeni, že bude uvažováno též o mravním zisku, jaký jistě slet mládeže na každého z účastníkù bude miti. A že nadšení a odhodlání, které zde mládež načerpá, půjde s ni dále a povede ji bezpečně k ideálům vytíkнутým našimi zakladateli Tyršem a Fügnerem, ukáže doba příští.

Přijdete tedy ze všech koutů do středu naši župy — metropole Slovácka, do Uh. Hradiště, — které letos významného jubilea vzpomíná. 50 let činnosti a práce sokolské znamená celý lidský věk, slušno tedy způsobem důstojným tohoto vzpomenouti. A jak jinak oslaviti jubileum práce sokolské, ne-li zase prací. Tuhá příprava předchází v jednotách nás slet, máme proto naději, že výsledek bude uspokojivý.

Přijedte od Vláry I od Koryčan, Žďánic i Střílek, ze Strážnice i Vrbovců a též z rozhraní Valašska, Hané a Slovácka, přijedte ze všech míst v oblasti župy se rozkládajících, přijedte s mládeží.

mužskou i ženskou — považujte den mládeže za věc nás všech. A též hojnou účastí dokažte mládeži Vy bratři a sestry, že střežíte ji jako oko v hlavě a že sledujete práci a činnost její se zajmem. Nespojte se tedy pouze s vysláním vedoucích dorostu a žactva, přijďte i zástupci výborů jednot a poboček. — Před odjezdem pak pouče mládež Vaši o všech povinnostech, které musí konati, aby zdařilý průběh dnu sítového nebyl rušen. — K tomu vydávám pokyny pro žáky, dorostence a muže zde — pro ženské cvičení vydává sestra náčelní. Připomínám ještě všeobecně, že zkoušky na cvičení začinají po oba sítové dny o půl 8. hod. ráno, proto odjezd z domu musí dle tohoto být upraven, neboť všichni cvičenci na odpoledním veřejném, musí se bezpodmínečně zkoušek súčastnit.

Žáci budou na slet připuštěni od 8 let v kroji dosud užívaném, tedy: režné kalhoty po kolena, červená košile s měkkým límcem, černá čapka s červeným dýnkem a na kahotech červenobílý pas. Cvičení budou hoši, do průvodu však musí miti černé punčochy a černé botky nebo střevice. Bratře náčelníku prohlédni před odjezdem kroje a připusť pouze ty, které budou dle předpisu. Požadavek hořejší oznam však ihned, aby si každý v čas mohl své věci opatrít. Nářadí ku cvičení t. j. pásky — popsané při zaslanném cvičení — nenatřené — vezměte sebou. Nejlépe všechny pásky svázat do balíku a některý spolehlivý ať to opatruje. Jednotlivcům pásky nenechávejte, není třeba, aby s tím tlouklí, po případě aby některé okno ve vlaku vzalo za své.

Dorost i žactvo pojede s 50 procentní slevou jako loni, musí to však být 24 hodin před odjezdem oznámeno na stanici železniční na tiskopisu, kterí bří náčelníci v čas obdrží. Při vyplňování si vše promyslete a správně napište, neboť je to na Vás zodpovědnost! Na 5 žáků nebo dorostů může jít vždy 1 cvičitel se slevou rovněž 50 proc. Hlášenku si pak dobré bratr vedoucí ušchová pro jízdu zpáteční.

Požaduji, aby ze všech jednot i poboček byl se žactvem i dorostenem 1 vedoucí, který se svými svěřenci musí být v šatnách i na sefadišti a svou jednotu mít pohromadě, aby na povel vůdce na sefadišti postavil nebo předvedl své svěřence na místo vykázané.

Pro žactvo je konečný útvar pětistup a z něj provede se rozstup na povel — „Volný rozstup ze středu, upažit teď!“ — uskoči všichni — mimo středního, který bude státi na značce — na značky následující od střední a upaži i s pálkou v pr. ruce, tedy je pálka v pr. ruce rovně v pr. stranou. Na další povel „připažit teď!“ — připaži všichni a pálkou spusti a přimknou k pravé noze. Každý oddíl cvičí se 8krát. Mezi jednotlivými oddíly naprostý klid

Po dokonalem čtvrtém oddílu na povel „pásku vztyčit teď!“ rázně tuto k pr. rameni přiražl. Na další povel „do středu sraz — teď!“ přiskočil zase oba krajinci z pravé i levé strany ku svému střednímu — co nejrychleji. V ostatním je třeba, aby dávali pozor na vedoucí jednotlivých proudů a přesně za témito kráceli.

Cvičte doma pekný, vyfízený pochod a hlavně správné zatáčení. Po přichodu na seřadiště zase vedouci z jednot mají dozor nad svými, aby tiťo byli na místě určeném a hlavně aby nerániusili. Pro žáky i dorost bude vyhraženo určité místo na cvičiště, na něž smí tiťo se odebrat pouze s dovolením svého vedoucího a vůdce seřadiště.

Dorost:

Má kroj jako dřive. — Pro průvod režné kalhotky po kolena, černé punčochy a botky, červenou košili s černou vázankou, čapku černou s černým dýnkem, s červenou růžicí a monogramem. Ku kalkotám též černý pás, cvičí pouze v kalhotách s černým pasem a v čapce bosí a bez košile.

Pro dorost je předepsan konečný útvar čtyřstup, z nějž bude rozstup na levo, tedy od pr. krajináka, kterýž zůstane stát na místě. Počítá se dle strany cvičenců. Provede se vše na povel „volný rozstup na levo upažit - teď!“ Na povel „připažit teď!“ připaží bez potlesku a stojí v přesném říku pozorném. Každý oddíl cvičí se 8krát — poslední zvlášť ať je přesně nacvičen. Rozestavení upraví se na seřadiště. Po přecvičení každého oddílu přejdou hoši do „pohovu“ na následující dobu po připažení. Při pohovu ruce skřížit v zadu. Při začátku předehry zaujmě každý bleskurychle stoj pozorný. Vše ostatní bude na místě vysvětleno. Dodávám jenom, že kde má dorost prapor, může jej vzít s sebou, trubky však doma!

O chování se dorostu i žactva po cestě i při sletu netřeba zde mluvit, bři. vzdělavatelé je o tom jistě poučí. Zdůrazňuji — připravte se co nejlépe, neboť nedostatečnou přípravou nesmíme pekný obrázek rušit, proto nepřipustím nikoho k veř. cvičení, kdo při zkoušce neobstojí. Na to budete připravěni!

Muži:

mají svůj svátek 25. června 1922 a očekáváme účast co největší jak v kroji, tak na cvičení. Připravte se jako na svátek — kroje do nejvzornějšího pořádku — připomínám že kamaše nejsou přípustny, buďto boty nebo holeně. Zde upozorňuji na č. 4. žup. věstníku, kde na str. 9. je více napsáno. Doporučuji ku přečtení a úvaze.

Konečný útvar při nastupu mužů bude čtyřstup a z něj rozstup na jednu dobu na povel volný rozstup ze středu, upažit - teď! Každý pak stojí nehnutě na své značce v přesném upažení až k povelu „připažit - teď!“ rázně připaží s potleskem. Chci, aby členstvo

pozdravilo slet a to se stane po připažení. Vedoucí vztyčí praporec a vydá návěšti „Na“ - po té mánve praporcem dolů, při čemž všichni zvolají „zdar!“ Zkoušejte to tak již doma a upozorněte své svěřence, že mají mít oči upřeny na vůdce a jeho praporec a řídit se ve všem dle jeho pokynů.

Prostná cvičí se v útvarech jak jsou předepsány — pilně je nacvičujte! Po ukončení prostných zase sraz do čtyřstupů a odchod. Dbejte při pochodu všech pravidel, ať je možno tici, že máme před sebou členstvo ukázněné.

Často se stává, že při příchodu na seřadiště rozběhnou se všichni a mnoho práce dá pak shánění k novému nastupu. Nařizuju proto všem bez rozdílu, že nesmí bez povetu nebo dovolení vůdce seřadiště nikam se vzdálit. Naprosto pak nebude trpěno jakéhokoliv se procházení mezi obecenstvem a bez milosti budu každé překročení tohoto pranýfování. Pro cvičící bude vyhrazeno zvláštní místo, kdež mohou se svolením vůdce se odebrati. Jinak bezpodmínečně musí zůstat na vykázaných místech. Chceme podat ukázkou naší vyspělosti — nuže tedy; zde k tomu nejvíce příležitosti. Předpisy pro jízdu vlakem vydám později. Zatím stačí toto. Budete-li šetřiti všeho, co zde uvedeno — a budete-li též důkladně ku cvičení připraveni, pak bude Vás slet těšit tak jako nás. Ne-připravených však nesmí znáti naše sletové cvičisté, proto, že chceme předvésti širšimu obecenstvu to, co umíme, ne ukazovat co neovládáme. Napněte tedy jestě sily se vši houževnatostí, vložte do všech pohybů sílu a eleganci a vše bude pak jako obrázek.

Přeji si, aby toto slyšeli všichni účastníci sletu a dle toho se zařídili. Nebudou pak naříkat na dřinu, ale radostně pojedou se sletu. —

Hlavy tedy vzhůru a ku předu!

Na zdar!

JAROSLAV STAŠA.
načelník župy.

Kožené tělocvičné nářadí, jakož i veškeré
tělocvičné potřeby pro tělocvičnu a sport
dodá ihned v nejlevnějších cenách
br. Fa: Fr. Adam, Kunratice u Prahy.

Pište si o cenník

**VZORNÉ
cvičební úbory**
Pro
žactvo, dorost i člen-
stvo, látky a připravy
dodá
**ODBORNÝ
ZÁVOD SOKOLSKÝ**
MILOSLAV ZACH,
Praha II. Žitná 40.

Moravská agrární a
průmyslová banka
filialka v Uh. Brodě.

Provádí veškeré bankovní
obchody, úvěry, eskont
smínek, kup a prodej
cenných papírů, vyměnu
kuponů, cizích peněz a šeků.
Vklady na vkladní knížky a účty.

Záruky: Akciový kapitál a
reservy Kč 200.000 000.

Vkladů u banky
přes 100 milionů.

Telefon čís. 7.

TELOCVIČNÉ NÁRADÍ
a veškeré sportovní pomůcky jakož
i úplné zařizování tělocvičen
spolkových a školních provádí levně a se zárukou
F. POKORNÝ A SPOL.

Královo Pole u Brna (u Besedního domu).

Ceníky a rozpočty zdarma. — Nekupujte dotud - dokud se nepřesvědčíte!

**První moravská továrna na
vzorné tělocvičné nářadi**

JOSEF HUJNÁK A SYNOVE,

BRNO - KRÁLOVO - POLE.

Svatopluka Čecha ul. 60. Nad lékárnou.

Telefon čís: 3701/VI.

Dodává veškeré tělocvičné a herní nářadi
za ceny konkurenční a se zárukou.

Jediný odborný podnik na Moravě.

Filiálky Moravsko-slezské banky na Mor. Slovácku.

V KYJOVĚ, UHER, HRADIŠTI A BZENCI

úročí

vklady na knížky a běžné účty co nejvýhodněji.

**Veškeré obchody úvěrové,
směnárenské a bursovni.**

Při ukládání peněz stavebních fondů jednot použijte laskavě
služeb svoji domácí moravské banky, při zvláště výhodných
podmínkách úrokových.